

INLEIDING:

Heb je weleens een steen in de rivier zien liggen? Wat zijn die vaak mooi glad he? Hoe zou dat kunnen komen? In de aliya van vandaag gaat het ook over stenen.

TEKST VAN DE WEEK

1 Petrus 2:4 en 5:

*'en kom naar Hem toe als naar een levende steen, die wel door de mensen verworpen is, maar bij God uitverkoren en kostbaar, **dan wordt u ook zelf, als levende stenen**, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap'.*

BENODIGDHEDEN:

Voor iedereen een kleine steen
Schuurpapier in verschillende korrels
Een bak met water
Permanente – of acrylmarkers

AAN DE SLAG:

Mozes vertelt in de aliya van vandaag verder aan het volk wat er gebeurd was nadat de Israëlieten dansten om het gouden kalf. Ze hadden dat kalf gemaakt toen Mozes op de berg was bij God, waar hij de 10 Woorden ontving. Hierover heb je kunnen leren in de vorige aliya.

Als Mozes met God verder spreekt, gebiedt Hij hem opnieuw de berg op te komen. Ditmaal moet Mozes twee stenen tafelen meenemen. De vorige keer zorgde God er zelf voor.

Mozes moet de tafelen uit de berg uithouwen. Dat zal waarschijnlijk gedaan zijn met een soort houweel.

In die stenen tafelen schrijft God de woorden die Hij de vorige keer ook al tegen Mozes gesproken had. Bijzonder is dat: het volk Israël heeft net nog staan dansen om een gouden kalf, maar toch wil God hen weer vergeven en gaat met dezelfde afspraken met hen verder. Daaruit spreekt oneindige liefde!

We kijken vandaag eens wat beter naar het beeld van die twee stenen tafelen die Mozes uit de rots moest hakken. Al vaker hebben we gemerkt dat teksten en gebeurtenissen niet zomaar plaats vinden in de Bijbel; er is altijd wel een reden voor. Ook nu.

Om de reden dit keer goed te begrijpen, moeten we een heel stuk verder bladeren in de Bijbel. We lezen 1 Korinthe 10:4: *'en allen hebben dezelfde geestelijke drank gedronken. Zij dronken namelijk uit een geestelijke rots, die hen volgde, en die rots was Christus.'* In dit gedeelte wordt Israël als voorbeeld gesteld over hoe je wel en niet goed kan leven. Maar we pakken een klein stukje uit deze tekst: 'De rots was Christus'.

In de Bijbel wordt Christus, Yeshua, vaker als Rots neergezet. Kunnen we begrijpen waarom? Een rots is stevig, onwankelbaar, stabiel en een veilige plaats als er noodweer is. Je kan dan schuilen in een grot in de rots.

Oké, dus de rots is Christus. Maar wij dan? *Pak één van de stukken steen.*

Wij zijn een stuk steen; lees maar in 1 Petrus 2:4 en 5: *'en kom naar Hem toe als naar een levende steen, die wel door de mensen verworpen is, maar bij God uitverkoren en kostbaar, **dan wordt u ook zelf, als levende stenen**, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap (..).'*

Als wij in God geloven mogen wij een steen worden van Gods Koninkrijk, Gods Huis.

Dat is bijzonder toch?

Maar om een goed passende steen van Gods Koninkrijk te worden moeten we soms nog wel veranderen: misschien zit er nog iets verkeerd in je, heb je nog iets goed te maken met iemand of denk je soms verkeerde dingen.

Dompel de steen onder in water. Waar doet het onderdompelen van de steen je aan denken? Juist, aan dopen! Als je gedoopt wordt geef je daarmee al aan dat je voor God kiest, dat je een stukje van Zijn Koninkrijk wil zijn.

Pak een schuurpapier. God wil je dan helpen een gladde steen te worden, die tussen de andere stenen van Zijn Huis past. Zoals je met het schuurpapier een steen gladder kunt maken, zo wil God je heel liefdevol polijsten om te leven zoals Hij dat van ons vraagt. Met een grof schuurpapier kun je een groter stuk glad maken, terwijl je met een heel zacht schuurpapiertje het laatste stukje kan oppoetsen.

Laat de kinderen ervaren dat het nog best lastig is om een stuk steen glad te schuren, maar dat het resultaat wel mooi wordt.

Met de markers kunnen de kinderen de steen versieren, bijvoorbeeld met de tekst: ik ben een levende steen in Gods Huis.